

Kim Ir Sen

**Ideowe wychowanie młodzieży
– podstawowe zadanie
organizacji DZM**

<http://maopd.wordpress.com/>

*Przemówienie na III zjeździe Demokratycznego Związku Młodzieży Korei
Północnej 13 listopada 1948 roku*

Maoistowski Projekt Dokumentacyjny

2012

Drodzy Towarzysze!

Pozwólcie mi pozdrowić gorąco całą młodzież demokratyczną i towarzyszy delegatów — uczestników obecnego Zjazdu, którzy dokonali po wyzwoleniu wielkich czynów w walce o budownictwo demokratycznego, niezależnego państwa.

Pozwólcie mi także przekazać razem z wami pozdrowienia i wyrazić poparcie dla całej patriotycznej młodzieży Korei południowej, która rozwija bohaterską walkę z siłami wewnętrznej i zewnętrznej reakcji, w imię wolności i niezależności Ojczyzny.

Pozwólcie mi także przekazać gorące pozdrowienia radzieckim komsomolcom i demokratycznej młodzieży całego świata, walczącej o pokój na całym świecie, o demokratyczne prawa i swobodę młodzieży. Drodzy Towarzysze Delegaci!

III Zjazd Demokratycznego Związku Młodzieży Korei Północnej został zwołany w ważnym momencie, gdy naród nasz osiągnął historyczne zwycięstwo w walce o wolność i niezależność. Niedawno została utworzona Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, której cały naród koreański oczekiwał z największą niecierpliwością, a teraz kraj nasz, ustanowiwszy stosunki dyplomatyczne i ekonomiczne ze Związkiem Radzieckim i takimi demokratycznymi krajami świata jak Polska, Czechosłowacja, Rumunia, Mongolska Republika Ludowa, wkroczył na międzynarodową arenę jako pełnoprawne, niezależne państwo.

W dzieło osiągnięcia przez nasz naród tak wielkiego zwycięstwa ogromny wkład wniosła pełna poświęceń walka naszej demokratycznej młodzieży. Demokratyczny Związek Młodzieży Korei Północnej od czasu swojego powstania do momentu obecnego zjazdu prowadził bohaterską walkę o zjednoczenie i niezależność Ojczyzny oraz jej demokratyzację, o budownictwo samodzielnej narodowej ekonomiki, o rozkwit i rozwój kultury narodowej i osiągnął ogromne sukcesy. W toku tej walki Demokratyczny Związek Młodzieży jeszcze bardziej wyrósł i okrzepł pod względem ideowo-organizacyjnym, stał się zahartowany i wypróbowany.

Wy, Towarzysze, swoimi wspaniałymi osiągnięciami dokonaliście wielkich czynów bohaterskich dla Ojczyzny i narodu, położyliście trwały fundament dla osiągnięcia w przyszłości jeszcze większych zwycięstw.

Nie będę szczegółowo zatrzymywał się na osiągniętych przez was sukcesach. Korzystając z tej okazji, chciałbym krótko powiedzieć o tym, co powinniście czynić dla przyszłości Ojczyzny i narodu i w jaki sposób zdołacie dokonać jeszcze większych czynów bohaterskich. Towarzysze!

Jak wielkie byłyby zasługi i sukcesy, osiągnięte przez nas po dzień dzisiejszy dla Ojczyzny i narodu, stanowią one jedynie pączki, rokujące świetny i wspaniały rozkwit, stanowią one jedynie pierwszy krok w pracy, którą wypadnie nam wykonać. Mamy przed sobą zadania trudniejsze i bardziej skomplikowane.

Żyjemy obecnie w okresie wielkiego rozkwitu w historii naszej Ojczyzny i naszego narodu, spoczywa na nas zaszczytne zadanie utorowania drogi naprzód do wiecznego rozkwitu naszej Ojczyzny i szczęśliwszej przyszłości naszego narodu. Dalsze losy naszej Ojczyzny i naszego narodu zależą od naszej walki. Jesteśmy bezgranicznie szczęśliwi, że urodziliśmy się w takich czasach i staliśmy się uczestnikami tak sławnej walki.

Jednakże, aby być godnymi tego zaszczytu i w pełni rozkoszować się takim szczęściem, powinniśmy śmiało przezwyciężyć wszystkie i wszelkie trudności i pomyślnie wykonać nałożoną na nas misję historyczną.

Jeśli, my żyjący w najbardziej uroczystym okresie w historii naszego narodu, nie potrafimy prawidłowo rozstrzygnąć losu Ojczyzny i narodu, to wyrządzimy ogrom nieszczęść nie tylko naszemu pokoleniu, ale i przyszłym pokoleniom, popełnimy niezatarte po wieki przestępstwo. Jeśli w tym uroczystym okresie prawidłowo rozstrzygniemy losy Ojczyzny, i narodu, to przyniesiemy szczęście przyszłym pokoleniom, a nasze czyny będą wiecznie jaśniały w historii Ojczyzny. Towarzysze!

Obecnie wkroczyliśmy w nowe stadium walki o zjednoczenie, niezależność i demokratyzację Ojczyzny.

Zgodnie z powszechną wolą narodu Korei południowej i północnej przeprowadzone zostały wybory do Najwyższego Zgromadzenia Ludowego Korei

— naszego najwyższego organu władzy, została proklamowana Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna i utworzono centralny rząd Republiki. Rząd radziecki, który zawsze z szacunkiem odnosi się do wolności i praw narodów innych krajów, zgodnie z życzeniem Najwyższego Zgromadzenia Ludowego Korei, postanowił wycofać swoje wojska z naszej Ojczyzny do końca roku bieżącego. Obecnie wojska radzieckie powracają do swojej Ojczyzny.

Dziś, gdy został utworzony w naszej Ojczyźnie legalny rząd centralny, cieszący się poparciem całego narodu koreańskiego i gdy wojska radzieckie opuszczają nasz kraj, nie może być jakiegokolwiek warunku i pretekstu, aby jedynie amerykańskie wojska pozostawały w Korei południowej. Jeśli wojska USA nie opuszczą Korei południowej i będą nadal tam pozostawać, to jeszcze dobitniej zdemaskuje to fakt, że amerykańscy imperialiści ingerują w nasze sprawy wewnętrzne oraz, że usiłują realizować swoje agresywne zamierzenia odnośnie do Korei. Naród koreański w żadnym wypadku nie pogodzi się z tego rodzaju agresywną polityką USA.

Amerykańscy imperialiści głoszą, że „obawiają się wojny domowej” i „nieporządku”, jakoby w trosce o Koreańczyków. Jednakże fakt, że absolutna większość narodu Korei południowej i północnej wzięła udział w powszechnych wyborach, 25 sierpnia, i utworzyła swój rząd centralny, dowodził, że i w wypadku wycofania obcych wojsk z naszego terytorium nie będzie żadnego nieporządku i chaosu.

Jeśli Amerykanie szczerze „obawiają się” „wojny domowej” i „nieporządków”, to powinni natychmiast opuścić naszą ziemię ojczystą. Wszystkim na świecie wiadomo, że właśnie w Korei południowej, gdzie panują amerykańscy imperialiści, obecnie powstaje nieporządek i stan chaotyczny. Aktualnie w Korei południowej panuje największy chaos i nieporządek, nawet w marionetkowej armii miał miejsce wielki bunt. Świadczy to o tym, że Korea południowa nie może pozbyć się nieporządku i chaosu, dopóki przebywają tam wojska amerykańskie i panują elementy projapońskie i zdrajcy narodowi. Odpowiedzialność za powstałą w Korei południowej poważną sytuację spoczywa całkowicie na wojskach amerykańskich, znajdujących się w Korei południowej, na projapońskich elementach i zdrajcach narodu prowadzących reakcyjną politykę.

Obecnie sytuacja w naszym kraju nadal jest skomplikowana, powinniśmy uczynić bardzo wiele. Utworzenie Republiki i uformowanie rządu centralnego — to zaledwie pierwsze zwycięstwo w walce o urzeczywistnię pełnej, suwerennej niezależności naszej Ojczyzny i jej terytorialnej integralności.

Nie powinniśmy ani na chwilę zapominać o fakcie, że reakcyjny, marionetkowy rząd Korei południowej, składający się z elementów pro japońskich i zdrajców narodowych, sprzedaje Ojczyznę i naród obcym zaborcom i wciąga ludność południowokoreańską w odmęt nieszczęść. Trzeba wiedzieć, że po odejściu wojsk radzieckich z naszej Ojczyzny, będziemy musieli walczyć o zjednoczenie i niezależność Ojczyzny w sytuacji bardziej trudnej i skomplikowanej.

W takiej sytuacji Demokratyczny Związek Młodzieży jest powołany do tego, aby zespolić mocno całą młodzież w swoich szeregach i jeszcze energiczniej walczyć o zjednoczenie i niezależność Ojczyzny.

Towarzysze! Podstawowe zadania, stojące przed Demokratycznym Związkiem Młodzieży Korei Północnej, polegają po pierwsze, na tym, aby dobrze przygotować młodzież pod względem politycznym i ideologicznym.

Przygotować młodzież pod względem politycznym i ideologicznym — to znaczy wychować ją w duchu miłości do Ojczyzny i narodu, uzbroić ją w naukowe, przodujące idee i teorię.

Młodzież — to przyszli gospodarze naszej Ojczyzny. Przyszłość każdej narodowości, można powiedzieć, w dużym stopniu zależy od tego, jak jest wychowana, zahartowana, przygotowana młodzież. Dlatego zagadnienie wychowania młodzieży w każdej epoce, dla każdego narodu stanowi jedno z najważniejszych zagadnień.

Długie panowanie japońskiego imperializmu wycisnęło zgubne piętno na rozwoju naszej młodzieży. Japońscy imperialiści kultywowali u naszej młodzieży niewolniczą mentalność, hamowali jej rozwój zarówno pod względem ideologicznym, jak i kulturalnym, po to, aby eksploatować ją według własnego uznania, w charakterze swoich niewolników.

Jednakże teraz żyjemy w nowym społeczeństwie, a przed naszą młodzieżą jest szeroko otwarta droga ku szczęśliwej przyszłości i postępowi. Dysponujemy

teraz wszystkimi warunkami, aby wychować i ukształtować na wykształconych i cywilizowanych ludzi nowego typu, naszą młodzież, w przeszłości nie mającą dostępu do wiedzy i poddawaną poniżeniu.

Aby wychować naszą młodzież pod każdym względem na przygotowanych bohaterów nowej epoki, należy przede wszystkim uwolnić ją całkowicie od przeżytków ideowych japońskiego imperializmu, wychować ją w duchu miłości do Ojczyzny i narodu. Powinniśmy dążyć do tego, aby młodzież do końca uświadomiła sobie, że powinna poświęcić cały swój talent i całą energię walce nie dla jakiejś uprzywilejowanej klasy, lecz dla swojej Ojczyzny i narodu.

W tym celu należy uzbroić młodzież w przodującą ideologię i teorię, a mianowicie w marksizm-leninizm. Powinniśmy zabiegać o to, aby młodzież poznała prawa rozwoju społeczeństwa ludzkiego, aby studiowała i przejmowała cenne doświadczenie walki narodów świata i to, co najlepsze ze skarbnicy światowej kultury, aby studiowała przeszłość i teraźniejszość naszego kraju, historię walki naszego narodu.

Po drugie — Demokratyczny Związek Młodzieży powinien wychowywać młodzież poprzez pracę i budownictwo, poprzez walkę z trudnościami.

Aby uzbroić młodzież w przodującą naukę i teorię, nie wystarcza jedynie wydawanie dla młodzieży literatury naukowej w dużych nakładach, jedynie nauczanie szkolne. Książka i szkoła dają młodzieży wiedzę, stwarzają jedynie warunki dla kształtowania przodującego światopoglądu. Aby wiedza nabyta przez młodzież z książek i w szkole, mogła służyć jako mocny oręż dla przeobrażenia przyrody i społeczeństwa powinna być związana z realnym życiem, a młodzież powinna hartować się w rzeczywistej walce o Ojczyznę i naród. Oto dlaczego nieodzowne jest wychowywanie młodzieży poprzez pracę i walkę praktyczną; jedynie wówczas, bez względu na trudności i burze na jakie napotka w walce o Ojczyznę i naród, potrafi ona w pełni przewyciężyć je i śmiało kroczyć naprzód.

Organizacje Związku mają obowiązek wychowywać młodzież, w taki sposób, aby odgrywała ona rolę oddziału szturmowego w budownictwie gospodarczym, swoim poświęceniem i inicjatywą wskazywała ludziom pracy przykład godny naśladowania.

Nasza młodzież powinna kochać pracę, uważać pracę za najbardziej zaszczytną sprawę, uważać nieróbstwo i wałkonienie się za hańbiące. Jakąkolwiek zajmowalibyśmy się pracą, jest ona sprawą zaszczytną, sprawą służącą budownictwu naszej Ojczyzny i rozstrzygnięciu o własnym losie własnymi rękami. Tylko w procesie pracy potrafimy stać się prawdziwymi budowniczymi nowego społeczeństwa, stać się przygotowanymi kadrami. Organizacje Związku powinny rozwinąć uporczywą walkę z ideami rozwiązłości i zacofania niektórych młodych ludzi nie lubiących pracować i pragnących żyć kosztem cudzej pracy.

Po trzecie, ważne jest wychowanie naszej młodzieży w duchu nienawiści do wrogów, w duchu bezkompromisowej walki z nimi.

Obecnie amerykańscy imperialiści, okupujący południową połowę naszego kraju, uciekają się do wszelkiego rodzaju spisków i knowań, aby przesłać nasz kraj w swoją kolonię.

Szaleją oni, aby uzbroić na nowo japoński imperializm, tego odwiecznego wroga naszego narodu, aby przyciągnąć do walki przeciwko naszemu narodowi nawet japoński imperializm. Stąd, nie jest rzeczą przypadku, że projapońskie elementy i zdrajcy narodowi, zasiadający w marionetkowym rządzie Korei południowej, zamierzają zawrzeć tak zwane porozumienie południowokoreańsko-japońskie.

Powinniśmy szeroko zapoznać młodzież z tym, jak japońscy imperialiści wyzyskiwali i uciskali nasz naród, jakie okrutne zbrodnie dokonywali w celu zniszczenia naszego narodu; powinniśmy zwiększyć jej czujność w związku z tym, że dzisiaj, w zмовie z innymi agresywnymi siłami, próbują oni ponownie dokonać agresji na nasz kraj.

Aby nasz naród nie powtarzał więcej gorzkiej historii życia niewolnika kolonialnego, należy wychowywać młodzież w duchu gotowości poświęcenia wszystkiego walce o obronę państwa, o interesy państwa i narodu.

Nasi wrogowie są nie tylko na zewnątrz nas, ale mamy ich wśród nas. Obszarnicy, których ziemie zostały skonfiskowane, elementy projapońskie, zdrajcy narodu i inni niegodziwcy, którzy żyli w dostatku, wyzyskując lud, próbują przy pierwszej możliwości zawrzeć zмовę z zewnętrznymi siłami agresywnymi, aby obalić naszą władzę ludową i podważyć nasze budownictwo

demokratyczne. Dlatego powinniśmy wychowywać młodzież tak, aby była przeniknięta wysoką czujnością w stosunku do wroga, potrafiła rozróżniać, ujawniać, demaskować i gromić wroga.

Najszkodliwsza jest dla nas zarożumiałość i samouspokojenie. Nie powinniśmy ani na chwilę zapominać o tym, że prowadzimy ostrą walkę z zaciekłymi wrogami.

Przez trzy lata po wyzwoleniu kontynuowaliśmy zwycięski pochód, osiągnęliśmy wielkie sukcesy w demokratycznym budownictwie. Stąd niektórzy towarzysze upojeni zwycięstwami uważają, że „wszystko idzie jak po maśle” i przypuszczają jakoby nasi wrogowie byli ostatecznie unicestwieni i jakoby wszelkie sprawy miały rozwijać się samorzutnie, bez trudności, że wystarczy tylko zarejestrować je w rezolucji.

Jest to bardzo niebezpieczna tendencja. Takie samouspokojenie i zarożumiałość zasłaniają oczy narodowi w walce z wrogiem, usypiają czujność i nienawiść do wroga.

Demokratyczny Związek Młodzieży wyrósł na silną, masową organizację liczącą w swoich szeregach ponad milion trzysta tysięcy członków, ale nie ma podstaw aby spocząć na laurach. Z całej historii Wschodu i Zachodu znamy wiele przykładów wskazujących na to, jak przechwalające się swoją niezwyciężonością, potężne armie ginęły wskutek tego, że upojone zwycięstwami, nie doceniały wroga, zaniedbywały przygotowanie bojowe i były zaskakiwane nagłą napaścią.

Poddać się nagłej napaści — to bardzo niebezpieczna sprawa. Jeśli się nie będzie w stanie stałej gotowości i podda nagłej napaści, to ulegając panice i zamieszaniu, dozna się porażki, nawet nie zmierzyszy swoich sił. Oto dlaczego ważne jest stałe podnoszenie czujności wobec wroga, utrzymywanie stałej gotowości do odparcia jego każdej napaści, baczne śledzenie każdego kroku wroga i unicestwianie zawczasu jego spisków i knoń.

Powinniśmy wychowywać młodzież, aby odrzuciła rozwiązłość i beztroskę, zawsze utrzymywała stan napięcia, niweczyła wszelkie podstępne zamiary

wrogów wewnętrznych i zewnętrznych, do końca broniła interesów swojej Ojczyzny i narodu.

Po czwarte, w wychowaniu ideowym ważne jest uzbrajanie młodzieży w ducha internacjonalizmu.

Prawdziwy patriotyzm jest nieodłączny od internacjonalizmu. Powinniśmy wychowywać młodzież w duchu miłości do swojej Ojczyzny, szacunku dla rewolucyjnych tradycji swojej Ojczyzny, ofiarnej walki o wyzwolenie Ojczyzny i narodu od zaborców i wyzyskiwaczy, a także w duchu poszanowania wolności i równości innych narodów, umocnienia przyjaźni i solidarności z miłującymi wolność narodami całego świata w walce z siłami międzynarodowej reakcji, uciskającymi i wyzyskującymi narody innych krajów.

Powinniśmy konsekwentnie uświadamiać młodzież, że przyjaźń i ścisła współpraca z miłującymi wolność narodami świata, w szczególności z narodami Związku Radzieckiego i krajów obozu demokracji, stanowią ważną gwarancję zwycięstwa w walce naszego narodu o wolność i niepodległość Ojczyzny, o jej demokratyczny rozwój.

Po piąte, ważne zadanie stojące obecnie przed organizacjami Związku, polega na tym, aby wyuczyć młodzież nowoczesnej nauki i techniki.

Nasz naród, wyzwolony z długiego kolonialnego panowania japońskiego imperializmu wszedł na drogę budownictwa nowej Ojczyzny, dysponując zrujnowaną ekonomią, zacofaną kulturą i techniką. Aby szybciej rozwijać zacofaną ekonomikę i kulturę, budować silną, bogatą, nową Ojczyznę nade wszystko najważniejsze jest opanowanie nauki i techniki.

Bez opanowania techniki nie można zbudować naszego przemysłu, osiągnąć szybszego odrodzenia i rozwoju ekonomiki. Bez opanowania nauki i techniki nie można ani zarządzać państwem, ani eksploatować fabryk.

Opanowanie nauki i techniki — oto najważniejsze i najświętsze zadanie, jakie stoi obecnie przed naszą młodzieżą. Wszyscy powinni nieustannie uczyć się i uczyć, aby opanować. nowoczesną naukę i technikę.

O nieodzowności opanowania przez młodzież nauki, generalissimus Stalin mówił: „Aby budować, trzeba mieć wiedzę, trzeba opanować naukę. Aby zaś mieć wiedzę, trzeba się uczyć. Uczyć się uporczywie, wytrwale...

Stoi przed nami twierdza. Ta twierdza — to nauka, z jej licznymi gałęziami wiedzy. Twierdzę tę musimy zdobyć za wszelką cenę. Twierdzę tę musi zdobyć młodzież, jeżeli chce być budowniczym nowego życia, jeżeli chce rzeczywiście przejść na zmianę starej gwardii". (J. Stalin, wyd. kor. Dzieła t. 11 str. 105).

Nasza młodzież powinna bezwzględnie zdobyć twierdzę nauki, aby usunąć nieświadomość, otrzymaną w dziedzictwie przeszłości, aby wspaniale uporać się ze swoim zadaniem i zbudować kwitnącą Ojczyznę, jak przystało na prawdziwego gospodarza kraju.

Nasz szybko rozwijający się przemysł hutniczy, elektroenergetyczny, chemiczny, górniczy i włókienniczy a także transport kolejowy itp. z biegiem czasu wymagają coraz większej liczby kadr technicznych, wykwalifikowanych robotników i uzbrojonych w nowoczesną naukę specjalistów.

Organizacje Demokratycznego Związku Młodzieży powinny szerzyć wśród młodzieży pracującej takie hasła jak „Opanujmy technikę" i „Bądźmy mistrzami doskonale obsługującymi swoją maszynę!" i szeroko rozwinąć pracę w zakresie przekazywania nawyków technicznych. Powinniśmy organizować wśród młodzieży ruch na rzecz opanowania różnych gałęzi techniki i wiedzy, na rzecz zdobycia twierdzy nauki. Towarzysze!

Na zakończenie chciałbym pokrótce zatrzymać się na tym, jak członkowie Demokratycznego Związku Młodzieży powinni uczestniczyć w budownictwie gospodarczym i kulturalnym.

Jak wiecie, narodowi naszemu przypadło trudne dzieło — rozwinięcia zacieklego boju z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi oraz jednoczesnej przebudowy swojej Ojczyzny, zacofanej pod względem ekonomicznym, technicznym i kulturalnym w kraj silny bogaty, cywilizowany. Aby pokonać wszystkie trudności leżące przed nami i wykonać zadanie przebudowy Ojczyzny, nakreślone w Programie Politycznym rządu Republiki, potrzebne są uporczywe wysiłki całego

narodu, w szczególności potrzebna jest bohaterska walka młodzieży, tej ważnej siły budownictwa Ojczyzny.

Od przyszłego roku przystąpimy do realizacji dwuletniego planu gospodarki narodowej mającego ogromne znaczenie dla budownictwa demokratycznego w naszej Ojczyźnie. Aby pomyślnie realizować dwuletni plan gospodarki narodowej, należy wykonać i przekroczyć w pierwszej kolejności plan gospodarki narodowej w 1948 roku. Wszyscy członkowie Związku, w jakiegokolwiek gałęzi gospodarki narodowej byliby zatrudnieni, powinni stać się wzorowymi pracownikami w danej gałęzi, powinni wykonać powierzone im zadania.

Młodzież, pracująca w fabrykach powinna doskonale panować nad swoją maszyną, być mistrzem swojego dzieła, oszczędzać materiały, nieustannie podnosić wydajność pracy, stać się pionierami ruchu racjonalizatorskiego.

Młodzież pracująca w kopalniach węgla i rud, powinna opanować przodujące metody wydobywania węgla i rud, rozwijać nowatorstwo w ich eksploatacji i wydobywać z ziemi więcej węgla i różnych rud w imię rozkwitu i rozwoju Ojczyzny.

Młodzież pracująca w dziedzinie transportu, powinna opanować przodującą technikę transportu kolejowego i morskiego, stać się kompetentnymi inżynierami i technikami, maszynistami i kapitanami statków, stać na czele walki o rozwój transportu.

Młodzież pracująca na wsi powinna kroczyć w pierwszych szeregach w dziele opanowywania wiedzy agrotechnicznej, wdrożenia do rolnictwa przodujących metod uprawy roli i rozwoju kultury na wsi, dołożyć wszelkich swoich sił po to, aby dostarczyć Ojczyźnie i narodowi coraz większych ilości żywności i surowców. Członkowie Demokratycznego Związku Młodzieży powinni ofiarnie walczyć o to, aby szeroko rozpowszechnić wśród chłopów wiedzę naukową, rozwijać aktywnie pracę kulturalno-oświatową, poprzez świetlice dla demokratycznej propagandy i kluby, aby w najkrótszym okresie zlikwidować zacofanie kulturalne naszej wsi.

Organizacje Związku powinny wziąć aktywny udział w przygotowaniach do wprowadzenia, poczynając od 1950 roku, powszechnego obowiązku nauczania

podstawowego. Aby wprowadzić powszechne, obowiązkowe nauczanie podstawowe, należy już w 1949 roku rozwinąć na całym obszarze Korei północnej budownictwo i rozbudowę szkół w trybie ruchu ogólnonarodowego. W pierwszych szeregach tego ruchu powinni stanąć, oczywiście, członkowie Demokratycznego Związku Młodzieży.

Tak więc, przed członkami Demokratycznego Związku Młodzieży stoją ważne zadania w walce o zjednoczenie i niezależność Ojczyzny, o budownictwo demokratyczne. Rząd republiki i cały naród pokładają w młodzieży ogromne nadzieje, Jestem przekonany, że nasi członkowie Demokratycznego Związku Młodzieży, głęboko uświadomiwszy sobie swój zaszczytny obowiązek wykażą we wszystkich dziedzinach patriotyczne poświęcenie i heroizm» śmiało przezwyciężą trudności i przeszkody, niechybnie osiągną wspaniałe zwycięstwo i przez to wspaniale spełnią wielkie nadzieje państwa i narodu.